

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng Chủ Nhật, ngày 18/05/2025.

PHẬT HỌC THƯỜNG THỨC

Bài 077: Chúng ta đều mong muốn mọi việc như ý

Tất cả chúng sanh ở thế gian đều mong muốn mọi việc như ý mình, tuy nhiên, việc như ý thì ít mà việc không như ý thì nhiều. Hòa Thượng nói: **“Chúng ta mong muốn mọi việc như ý nhưng hãy quán sát lại xem chúng ta có làm việc để người khác như ý không?”**. Đạo lý này cũng dễ hiểu, dễ quán sát được!

Chúng ta thường được nghe rằng: **“Việc không như ý có đến tám, chín mươi phần trăm”**, từ đây có thể biết chúng ta sống trên đời thường làm các công việc khiến người khác không như ý đến 80, 90%. Đây là nhân quả! Nếu trong cuộc sống, chúng ta khiến người khác như ý, vừa lòng đến 80, 90% thì quả sẽ là chính mình được hưởng sự như ý vừa lòng với tỷ lệ tương đương. Hòa Thượng nói: **“Chúng ta muốn người khác quan tâm, giúp đỡ, tạo mọi điều kiện cho mình. Vậy, chúng ta hãy tự kiểm điểm xem mình có quan tâm, giúp đỡ, tạo mọi điều kiện cho người khác không?”** Rõ ràng là không có!

Người xưa có câu rằng: **“Nhường một bước là trời cao bể rộng”** nhưng cứ hễ nhường là chúng ta cảm thấy ảm ức. Cho nên những việc không như ý, vừa lòng là do chính mình tự tạo, tự làm khó mình. Hòa Thượng nói: **“Hy vọng người khác quan tâm đến mình. Đấy chỉ là quả báo!”**. Quả báo từ đâu mà đến? Nhân chính là chúng ta chân thật quan tâm đến người khác. Phật Bồ Tát là quan tâm đối với chúng sanh, mong muốn chúng sanh sớm được thành Phật. Đây là sự quan tâm rốt ráo, viên mãn. Sự quan tâm ở thế gian, thậm chí của cha mẹ với con cái, vẫn là nhỏ, có tính chất tư lợi. Người biết **“quan tâm, lo nghĩ cho người”** thì người đó phải là Phật Bồ Tát tái lai hoặc họ đang tu hạnh Bồ Tát, tương lai sẽ là Bồ Tát.

Chúng sanh khởi tâm động niệm đều là **“tự tư tự lợi”**, đều **“vì ta mà lo nghĩ”**. Người mà **“không vì ta mà chỉ vì người”** lo nghĩ, quả thực, chỉ có Phật, Bồ Tát. Chúng ta hiểu điều này rồi thì hãy cố gắng nỗ lực. Cho dù chưa là Phật Bồ Tát tái sanh nhưng cố gắng tu nhân hạnh của Bồ Tát. Hòa Thượng khẳng định: **“Chúng ta chỉ quan tâm đến mấy người mà mình ưa thích. Người mình không ưa thích thì chúng ta không quan tâm. Hãy đem lên mà cân sẽ thấy người mà mình không ưa thích thì chín phần mười còn người mình ưa thích chỉ một, có nghĩa mình chỉ quan tâm đến một còn chín phần lại không quan tâm. Vậy thì kết quả rõ ràng rồi, việc mà không như ý của bạn là chín phần bạn không quan tâm đó. Các bạn hãy xem, chư Phật Bồ Tát dùng**

tâm gì? Dùng tâm bình đẳng, dùng tâm thanh tịnh, dùng tâm đại từ bi. Phật quan tâm đến tất cả chúng sanh nên chúng sanh nhìn thấy Phật là sanh tâm hoan hỷ.”

Chín phần chúng ta không quan tâm đó chính là chín phần chướng ngại trong cuộc sống của chúng ta, nhân quả rất rõ ràng! Nhân của Phật Bồ Tát đã gieo quá rộng, bao gồm tất cả chúng sanh còn nhân chúng ta gieo thì nhỏ hẹp. Chính vì vậy, hãy mở rộng tâm lượng, xem tất cả chúng sanh là người thân của mình thì chúng sanh cũng xem chúng ta như người thân của họ. Bác Tổng Bí Thư từng nói: “*Tổ quốc là quê hương*”, điều này có nghĩa quê hương là cả tổ quốc chứ không phải một tỉnh cụ thể nào. Chúng ta quan tâm đến chúng sanh vô điều kiện, chẳng lẽ họ không cảm động sao? Một năm, 10 năm rồi cả đời đều có sự quan tâm thì họ sẽ cảm động!

Phật Bồ Tát quan tâm chúng sanh vô điều kiện, ai duyên đã chín muồi thì các Ngài đến độ trước. Nếu chưa chín muồi các Ngài sẽ chờ. Các Ngài có lòng nhẫn nại vô cùng, có lẽ sẽ chờ đến vô lượng kiếp. Trên Kinh Phật nói, Thích Ca Mâu Ni Phật đã đến thế gian này 8000 lần mà mỗi lần pháp vận của Ngài là 12.000 năm. Đây chính là Ngài đang chờ chúng sanh chín muồi thì Ngài đến để tiếp độ. Lời phát nguyện của Địa Tạng Bồ Tát: “*Địa ngục vị không thệ bất thành Phật, chúng sanh độ tận phương chứng Bồ Đề*” – Địa ngục không trống không thì Ngài không thành Phật và cho đến khi chúng sanh thành Phật hết rồi, Ngài mới thành Phật. Đại nguyện này quá rộng lớn!

Còn chúng ta quan tâm đến ai đó đều có điều kiện. Đây là lý do để cuộc sống chính mình có chướng ngại trùng trùng. Tập khí phiền não của chúng ta chứ chưa nói đến chúng sanh, vẫn đang ngày một thêm lớn vậy thì lúc nào Địa Tạng Bồ Tát mới thành Phật. Chúng sanh có nhiều đến vô lượng vô biên không thể tính đếm được. Giờ này chúng ta mới hiểu thêm lời chỉ dạy của Phật: “*Chúng ta sớm một ngày thành tựu thì chúng sanh bớt một ngày đau khổ*”. Quán sát lại bản thân mới thấy mình tu hành nhiều năm rồi mà tập khí vẫn không thay đổi nên chúng ta làm nhọc lòng cho chư Phật Bồ Tát và biết bao nhiêu người thầy.

Hòa Thượng nói: “***Nhân của Phật Bồ Tát vô cùng rộng lớn còn nhân của chúng ta tạo ra quá nhỏ hẹp nên quả chỉ nhỏ thôi! Việc không vừa ý thì tám, chín phần mười. Đây là hiện tượng của nhân quả tiếp diễn. Chúng ta phải biết rằng nhân quả là từ nhiều đời nhiều kiếp kết lại thành chứ không phải chỉ có một đời này. Nếu kết thiện duyên thì được đại chúng ủng hộ, nếu kết ác duyên thì chẳng những đời này mà đời đời kiếp kiếp sẽ gặp chướng ngại.***” Cho nên nhân của chúng ta cần gieo tận hư không khắp pháp giới. Khi tuổi già đến, cái thấy, cái làm càng chín chắn hơn, có trải nghiệm sự đời nên mỗi lần có chướng ngại, họ sẽ phải phản tỉnh chính mình chứ không tìm nguyên nhân từ bên ngoài. Tự mình tạo ra nhân thì nhận quả tương xứng. Đừng vì lợi nhỏ mà nhận lấy kết quả không tốt, thậm chí là tàn khốc!

Tuy nhiên, chúng ta có 90% cuộc đời là đã kết ác duyên, những việc trong tầm tay chúng ta còn chưa làm hoặc nếu có làm thì làm sơ sai, qua loa, gây nên hư hại. Chúng

ta dụng tâm thế nào thì có kết quả thế đó. Gần đây, có một số người đang bị cộng đồng mạng chê trách chắc không phải là người hiếu thảo với cha mẹ, dù có tài năng đến đâu thì ra đời mà dựa lý lịch ra cũng không công ty xí nghiệp nào nhận, cũng không gia đình nào muốn gả con cho họ.

Vậy tại sao phải kết ác duyên với mọi người? Nếu có kết thì hãy kết duyên thiện! “*Vì người mà lo nghĩ*” chính là kết duyên thiện. Mỗi lần ăn uống, chúng ta hãy nghĩ đến chúng sanh đói khổ, đầu to như trống, cổ họng nhỏ như chiếc kim. Khi nghe tiếng bát đĩa khua ngảng đầu lên thì liền gãy cổ, liền chết, lại tái sanh trở lại cảnh khổ. Loài cá dọn bể kính không thể ăn thức ăn trên mặt nước mà chỉ ăn phân của loài cá khác và thứ bám lên thành bể. Khi ý niệm “*nghĩ đến chúng sanh*” khởi lên đã tạo thành từ trường phóng ra vũ trụ, đã kết duyên lành với chúng sanh. Người chân thật học Phật luôn kết duyên lành với chúng sanh, có thể họ chưa làm gì nhưng khởi tâm động niệm, đi đứng nằm ngồi đều vì chúng sanh. Ăn, ngủ cũng vì chúng sanh.

Hòa Thượng nói: “***Kết duyên lành thì được chúng sanh ủng hộ mà nếu kết ác duyên thì kết quả sau cùng là khổ đau ở ba đường ác chứ không chỉ có chướng ngại không thôi! Không mang được bất cứ thứ gì mà chỉ mang theo nghiệp đã gieo. Chúng ta bị chi phối bởi nghiệp lực, suốt cả ngày chỉ sống trong vọng tưởng. Cả ngày vọng tưởng mà muốn đạt được sự thành tựu thì có thành tựu được chăng? Tuyệt đối không thể có được! Nguyên lực thì mới tâm tưởng sự thành***” Một người muốn thành đạt thì phải nỗ lực. Một học trò muốn trở thành tiến sỹ cũng phải nỗ lực học tập chứ không tự nhiên, một ngày nào đó, trở thành tiến sỹ. Nguyên lực giúp chúng ta thực tiễn những điều mình muốn làm.

Cho nên chúng ta cần sống trong nguyên lực chứ không thể sống trong nghiệp lực. Gia đình không hạnh phúc, con cái không ngoan hiền thì chúng ta hiểu đây là nghiệp lực chi phối, vậy phải tìm cách thay đổi, tìm cách giải phóng khỏi khổ đau này. Cho nên, không chỉ giúp mình mà còn giúp người thoát khổ đau, đó chính là nguyên lực. Cho nên nếu chúng ta không mở rộng tâm lượng, chưa nâng tầm vượt ngoài người thân, ngoài chính mình thì chúng ta chưa vượt khỏi nghiệp lực. Nếu mọi việc không chỉ dừng ở chỗ người thân và gia đình mà mở rộng lớn hơn thì đó chính là nguyên lực rồi, nhờ đó kết quả đạt được sẽ chân thật.

Hòa Thượng nói: “***Chúng ta tử mĩ quan sát thì thấy người sống ở thế gian trong cuộc đời hiện tại này, việc không như ý có đến 80-90%.***” Đây không phải là việc tình cờ mà do kết quả chúng ta đã tạo. Từ đây mới thấy cuộc đời con người khổ sở đến thế nào! Niềm vui tạm thời chỉ đang che đi những sự khổ đau. Nguyên nhân là do chúng ta hằng ngày trong cuộc sống, chúng ta tạo nên sự thuận ý vừa lòng cho bao nhiêu người, lấy tỉ lệ đó để so sánh thì biết sự thuận ý vừa lòng trong cuộc sống của mình là bấy nhiêu phần. Cho nên chúng ta hãy chỉ kết thiện duyên mà không kết ác duyên!

Trước khi tôi đến với gala tọa đàm chia sẻ tâm đắc hôm qua, tôi đã nấu vài nồi bánh và chia sẻ đến với mọi người, đến với các diễn viên đang tập luyện. Đây chính là kết thiện duyên. Nếu ai ai cũng cùng nghĩ như vậy, cùng làm như vậy thì hoàn cảnh của chúng ta sẽ tốt đến đâu. Chướng ngại là do chúng ta chỉ quan tâm đến người mình ưa thích, còn số người mình không ưa thích chính là chỗ gây ra chướng ngại. Muốn có quả tốt thì hãy tạo nhân tốt./.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!